

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ

*Ιστορία
Υποδομή
Πληροφορίες*

2017

Έκδοση Αδελφότητας
Εκκλησιών Πεντηκοστής Ελλάδας

*Το μισρό τούτο βιβλίο
ΑΦΙΕΡΩΝΕΤΑΙ:*

*Στο Όνομα
του Πατέρα
του Υιού και
του Αγίου Πνεύματος*

Έκδοση Αδελφότητας
Εκκλησιών Πεντηκοστής Ελλάδας
Ελπίδος 4 - Κόρινθος
Τηλ. 6944 / 805.924

Το βιβλίο τούτο προσφέρεται τιμής ένεκεν:

Επιμέλεια ύλης: Α. Ι. Σιδηρόπουλος
Καρδιολόγος • Τηλ. 6944 / 742-707
Διορθώσεις: Γ. Παυλίδης - Καθηγητής,
Αθ. Μαγειρόπουλος - Καθηγητής, Κ. Ιορδανίδου - Δασκάλα

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ

— Τεχνικές Πληροφορίες —

ΑΡΘΡΟ 1 *Τι είναι;*

Η **Εκκλησία Πεντηκοστής** («Ε.Π.») είναι Εκκλησία χριστιανική, παγκοσμίως αναγνωρισμένη. Λειτουργεί στην Ελλάδα με Άδεια του Υπουργείου Παιδείας – Θρησκευμάτων.

ΑΡΘΡΟ 2 *Ποιο το όραμά της;*

Οραματίζεται να επιστρέψει στη ρίζα της, στο πρότυπό της δηλ. στην Εκκλησία που γεννήθηκε την Πεντηκοστή, τον α' αιώνα, με το ίδιο πιστεύω, την ίδια διδασκαλία, μαρτυρία και δράση.

Με τη μελέτη και τη διάδοση του Ευαγγελίου επιθυμεί να προετοιμάσει έντιμους πολίτες σ' όλη τα στρώματα της Κοινωνίας: εργάτες, επιστήμονες, αξιωματικούς στο Στρατό, στην Αστυνομία. Για να μοιάσουν τον Σωτήρα μας Ιησού Χριστό και στην αιωνιότητα να ζήσουν μαζί Του.

ΑΡΘΡΟ 3 *Ποιος ο σκοπός της;*

Λατρεύει και δοξάζει τον ζωντανό Τριαδικό Θεό απολαμβάνοντας τις προσφορές Του.

Με σπλάχνα Χριστού και πνεύμα εθελοντισμού επιθυμεί να βοηθήσει τον πλησίόν της, την κοινωνία, σε κάθε ανάγκη πνευματική, ηθική, ιατρική, υλική.

ΑΡΘΡΟ 4 *Γιατί λέγεται Ευαγγελισμός Πεντηκοστής;*

Γιατί ιδρύθηκε τη **μέρα της Πεντηκοστής**, το 33μ.Χ., με ιδρυτικά στελέχη τη Μητέρα του Ιησού, τους Αποστόλους... (Πραξ. κεφ. α', β'.) Αποτελείται από χριστιανούς που πιστεύουν κυρίως στην **αναγέννηση**, στον **αγιασμό** και στο **βάπτισμα του Αγίου Πνεύματος**, όπως τη μέρα της Πεντηκοστής.

Είναι παγκόσμια Εκκλησία. Σήμερα υπάρχει και σε όλη την Ελλάδα.

ΑΡΘΡΟ 5***Πόσα μέλη έχει και πού βρίσκονται;***

Σ' όλο τον κόσμο σήμερα η Εκκλησία Πεντηκοστής μαζί με τους Χρισματικούς χριστιανούς αριθμεί πάνω από 500 εκατομμύρια μέλη, που όλο και αυξάνονται (World Christian Encyclopedia Oxford University press 2000. Το αναφέρει και ο Αγγλικανός στατιστολόγος Dr. Barrett). Τα μέλη της υπάρχουν σχεδόν σ' όλη τα Έθνη της γης. Στην Ελλάδα είναι λίγοι, περίπου 12.000.

ΑΡΘΡΟ 6***Τι κοινό και ποια διαφορά έχει η Ευαγγελιστική Πεντηκοστής με την Ορθόδοξη Ευαγγελιστική;***

Οι δύο Εκκλησίες πιστεύουν στον ίδιο Τριαδικό Θεό. Στον ίδιο Σωτήρα, τον Εσταυρωμένο Ιησού. Στην ίδια Αγία Γραφή. Στο ίδιο Σύμβολο της Πίστεως. Στην ίδια αιωνιότητα. Είναι μέλη του Παγκόσμιου Συμβουλίου Εκκλησιών...

Η διαφορά είναι στον **τρόπο λατρείας – επικοινωνίας με τον Θεό**. Η Ορθόδοξη Εκκλησία επικοινωνεί με τον Θεό μέσω της μυστηριακής ζωής δηλ. με τα μυστήρια, τις εικόνες, τα θυμιάματα... Η «Ε.Π.» επικοινωνεί με τον Θεό μέσω του πνεύματος γιατί «Πνεύμα είναι ο Θεός και οι προσκυνούντες Αυτόν πρέπει να προσκυνούν με **πνεύμα και αλήθεια**» Ιωάν. 6' 20, 21 και με την πίστη (Εφ. 6' 8, Εβραίους 10' 6...).

Οι Έλληνες ποιμένες – λειτουργοί εκτελούν τα καθήκοντά τους χωρίς να παίρνουν μισθό ή σύνταξη από το κράτος για το λειτούργημά τους. Μόνο σε περίπτωση που ποιμαίνουν μεγάλη Εκκλησία, τη συντήρησή τους αναλαμβάνει το εκκλησίασμα. Επίσης **υπηρετούν κανονικά τη στρατιωτική θητεία**.

ΑΡΘΡΟ 7***Η Ευαγγελιστική Πεντηκοστής με ποιους συνεργάζεται;***

Παγκοσμίως οι Εκκλησίες συνεργάζονται μεταξύ τους. Υπάρχουν Σύνοδοι, Αδελφότητες όπου επικοινωνούν οι ηγέτες. Υπάρχει Πανευρωπαϊκή Κοινωνία (PEF = Pentecostal Europe Fellowship) που ενώνει τους ηγέτες της Ευρώπης. Υπάρχει Παγκόσμια Επιτροπή που ενώνει την Παγκόσμια Εκκλησία Πεντηκοστής. Οι 2 παραπάνω επιτροπές σε διάφορα μέρη της γης έχουν δραστηριότητες πνευματικές, φιλανθρωπικές... Κάθε επιμέρους Εκκλησία ή Αδελφότητα ή Σύνοδος διοργανώνουν Συνέδρια.

Στην Ελλάδα συνεργάζεται με την Ευαγγελική Εκκλησία (ΠΕΣ = Πανελλήνιος Ευαγγελικός Σύνδεσμος) και την Ορθόδοξη Εκκλησία (Βιβλική Εταιρεία).

ΑΡΘΡΟ 8***Γιατί η Ευαγγελισία Πεντηκοστής
δεν είναι αιρετική αλλά χριστιανική;***

Γιατί πιστεύει: 1) Στην Αγία Γραφή. 2) Στην Τριαδικότητα του Θεού. 3) Στο Σύμβολο της Πίστεως. 4) Πιστεύει κι ακολουθεί τον Χριστό, όπως οι μαθητές Του στην Αντιόχεια, όπου ονομάστηκαν «χριστιανοί» (Πραξ. ια' 26 5). Στην Ελλάδα η Επίσημη Εκκλησία τη θεωρεί **Ετερόδοξη**, όρος που σημαίνει χριστιανική αλλά όχι ορθόδοξη (Θρησκευτικά Γ' Γυμν. Σελ. 145 – 146, Έκδοση 2006). 6) Πιστεύει σαν τη μητέρα του Ιησού και τους αποστόλους. 7) **Το παγκόσμιο Συμβούλιο** της «Ε.Π.» συνεργάζεται με τους ορθοδόξους και τους ευαγγελικούς... **στο Παγκόσμιο Συμβούλιο Εκκλησιών**. 8) Λειτουργεί νόμιμα με άδεια από το Υπουργείο Θρησκευμάτων (τμήμα **Ετεροδόξων**). 9) Είναι αναγνωρισμένη από το κράτος «γνωστή θρησκεία» και λειτουργεί σύμφωνα με το Σύνταγμα.

ΑΡΘΡΟ 9***Όχι αιρεότητες και φανατισμό.***

Η «Ε. Π.» **δε δέχεται τις ακρότητες και τους φανατισμούς. Δέχεται την υπηρεσία με πρότυπο την πρώτη Εκκλησία** (Πραξ. β' 42 – 47). Οι απόστολοι **υπηρετούσαν το Θεό:** «Δόξαζαν το Θεό» εδ. 47 «Ενέμενον στις προσευχές» εδ. 42... **Υπηρετούσαν ο ένας τον άλλο:** «ενέμεναν στην κοινωνία» εδ. 42. «Ήταν μαζί και **δεν υπήρχε ενδεής**» εδ. 44, 45 και δ' 34. **Υπηρετούσαν την Κοινωνία:** Με τη δύναμη του Ιησού και του Αγ. Πνεύματος έκαναν πολλά θαύματα – θεραπείες στους συνανθρώπους τους εδ. 43. «Βρήκαν χάρη απ' τον λαό» εδ. 47.

Δεν ισχυρίζεται ότι μόνο αυτή αποτελεί τον λαό του Θεού. Πιστεύει στο μεγαλείο του Θεού. Ο Θεός έχει παιδιά και σ' άλλα χριστιανικά δόγματα. Αγαπάει κι εκείνους που διαφωνούν μαζί της.

ΑΡΘΡΟ 10***Ποιο το Κοινωνικό Έργο
της Ευαγγελισίας Πεντηκοστής******α) Στην Ελλάδα***

Σχεδόν κάθε τοπική Εκκλησία που ανήκει στην Εκκλησία Πεντηκοστής έχει πρόγραμμα βοήθειας για τους πτωχούς ανεξάρτητα από έθνος, θρησκεία, φυλή... Προσφέρει τρόφιμα, ρούχα, φάρμακα...

Η Νεοψαία της «Ε.Π.» ενωμένη με την Νεοψαία κι άλλων Εκκλησιών επισκέπτεται πολλά ιδρύματα της χώρας βοηθώντας υλικά κι πνευματικά.

Σε Φιλακές – Γηροκομεία- Ορφανοτροφεία

Από τη Θράκη έως την Κρήτη και τη Ρόδο πολλοί Νέοι κι Νέες μας επισκέφτηκαν επανειλημμένα τις Φιλακές Αθήνας, Κομοτηνής, Θεσ/νίκης, Χαλκίδας, Πάτρας,

Χανίων, Κορίνθου, Ναυπλίου... Τα Γηροκομεία: Ξάνθης, Δράμας, Καβάλας, Κατερίνης, Κοζάνης, Θήβας, Ρόδου... Τα Ορφανοτροφεία: Θεσ/νίκης, Καβάλλας, Ρόδου... Τα Ψυχιατρεία... της χώρας μας δίνοντας ένα καρδιοτονωτικό μήνυμα και υλική υποστήριξη στους τροφίμους.

Πάντοτε τα Νιάτα μας είναι σε ετοιμότητα να βοηθήσουν τις σεισμόπληκτες περιοχές ή τους αστέγους, πτωχούς. Υπάρχει επίσης σε μερικές Εκκλησίες Τράπεζα αίματος για προσφορά στους συνανθρώπους μας.

Στις φυλακές της Κομοτηνής.

Προσφορά στους πρόσφυγες

Επανειλημμένα οι γιατροί μας και οι Νέοι μας ως εθελοντές, επισκέφτηκαν πολλούς καταυλισμούς προσφύγων στη χώρα μας: στο νησί Λέσβος, στην Ειδομένη, Καβάλα, Δράμα, Βέροια, Ν. Ραιδεστό, Νέα Καβάλα (Κιλίκης), στα Λαγκαδίκια, Διαβατά Θεσ/νίκης... προσφέροντας ιατρική βοήθεια (εξετάσεις από διάφορους ειδικούς γιατρούς) φάρμακα, τρόφιμα...

*Καβάλα.
Εθελοντές ετοιμάζουν
τρόφιμα για
πρόσφυγες.*

*Ειδομένη.
Διερχόμενοι
πρόσφυγες που
πήραν τρόφιμα, νερά
για το μεγάλο ταξίδι,
την... Ευρώπη.*

Διανομή τροφίμων σε 2.000 πρόσφυγες στη Νέα Καβάλα (Κιλικίας).

Μυτιλήνη. Διερχόμενοι πρόσφυγες παίρνουν τροφίμά μας για... Ευρώπη.

β) Στο εξωτερικό

Πολλές φορές μ' ένα πούλιμαν γεμάτο τρόφιμα, φάρμακα, ρούχα, ιατρική προσφορά... τα Νιάτα μας επισκέφτηκαν και βοήθησαν ανεξαρτήτως θρησκείας κι έθνους τη Βουλγαρία, Ρουμανία, Κροατία, Σερβία, Κόσοβο, FYROM, Αλβανία, Τουρκία...

Επίσης συμμετέχουμε στο P. E. M (= Pentecost European Missions) που βοηθάει όλες τις σεισμόπληκτες περιοχές, τους πρόσφυγες, άστεγους... πτωχούς σ' όλο τον κόσμο.

Έλληνες γιατροί 7 ειδικοτήτων και εθελοντές στα Σκόπια αναχωρούν για Τέτοβο.

Έλληνες γιατροί μας και εθελοντές στη Ρουμανία για υπηρεσία...

γ) Με τους «Γιατρούς του Κόσμου»

Με τους «Γιατρούς του Κόσμου» πολλές φορές οι γιατροί μας συμμετέχουν σε ειδικές αποστολές προσφέροντας δωρεάν ιατρική βοήθεια στην Ελλάδα.

Επίσης οι Γιατροί μας ενώνονται όλοι ως Ιατρική Ομάδα κι επισκέπτονται διάφορα Έθνη (Ρουμανία, Αλβανία, FYROM, Βουλγαρία...), όπου προσφέρουν Ιατρική περίθαλψη.

— Ομολογία Πίστης —

ΑΡΘΡΟ 11

Σε ποιον πιστεύει η Εκκλησία Πεντηκοστής;

Η Ομολογία Πίστης της Εκκλησίας Πεντηκοστής στηρίζεται γενικά στην **Αγία Γραφή** και περιληπτικά **στο Σύμβολο της Πίστης** που συνέταξε η Α' Οικουμενική Σύνοδος στη Νίκαια (325μ.Χ.) και η Β' στην Κων/πολη (381μ.Χ.).

Το Σύμβολο της Πίστης τονίζει και ξεκαθαρίζει σε **ποιον πρέπει να πιστεύουμε**.

1. Πιστεύουμε σ' έναν Θεό Πατέρα, Παντοκράτορα, Δημιουργό του Σύμπαντος...

2. Πιστεύουμε στον Κύριο Ιησού Χριστό, τον Μονογενή Υιό Θεού... που για τη σωτηρία μας κατέβηκε από τους ουρανούς, γεννήθηκε απ' την Παρθένο Μαρία δι' Αγίου Πνεύματος. Σταυρώθηκε, πέθανε... αναστήθηκε, πήγε στη δόξα του Πατέρα. Μεσιτεύει για τα παιδιά Του. Έχει αιώνια Βασιλεία.

3. Πιστεύουμε στο Άγιο Πνεύμα που εκπορεύεται από τον Πατέρα και **προσκυνείται και δοξάζεται με τον Πατέρα και Υιό**.

ΔΗΛΑΔΗ, το Σύμβολο της Πίστης μάς νουθετεί **να πιστεύουμε μόνο στον Πατέρα, Υιό, Αγ. Πνεύμα**. Δεν μας ενθαρρύνει να πιστεύουμε σε **κάποιο άλλο ιερό πρόσωπο και να το προσκυνούμε**.

ΑΡΘΡΟ 12

Τα γνωρίσματα σημεία του χριστιανού

Ο Χριστός λέει: 1) Η **αγάπη μεταξύ σας** είναι το γνώρισμα ότι είστε μαθητές μου: Ιωάν. ιγ' 35. 2) **Σημεία σ' αυτούς που θα πιστέψουν** είναι: Στ' όνομα μου θα βγάλουν δαιμόνια, θα μιλήν ξένες γλώσσες... θα επιθέτουν τα χέρια σ' αρρώστους και θα θεραπεύονται Μάρκος ις' 17, 18.

Ο **απ. Παύλος** αναφέρει ότι οι χριστιανοί είναι μέλη του Σώματος του Χριστού κι έχουν **διακονίες απ' τον Χριστό** (Εφ. δ' 11, 12) και **χαρίσματα απ' το Άγιο Πνεύμα**: προφητεία, χάρισμα ιαμάτων, βοήθειας (αντίληψης), ξένης γλώσσας, ερμηνείας γλώσσας... Α' Κορ. ιβ' 28

ΑΡΘΡΟ 13

Η «Ε.Π.» πιστεύει στις παραδόσεις;

Ναι, πιστεύει αλλὰ μόνο σ' εκείνες **που συμφωνούν με την Αγία Γραφή** π.χ. Το Σύμβολο της Πίστης. Ο απ. Παύλος γράφει στους Κορινθίους «να κρατούν τις παραδόσεις **που τους έδωσε**» Α' Κορ. ια' 2. Στους Θεσσαλ. γράφει «κρατάτε τις παραδόσεις που διδαχθήκατε με λόγο ή **με επιστολή μας**» Β' Θεσ. β' 15. Η πρώτη Εκκλησία «ενέμενε στη διδαχή των Αποστόλων» Πρ. β' 41. «Όποιος παραβαίνει και δεν μένει στη διδαχή του Χριστού, Θεό δεν έχει» Β' Ιωαν. α' 9. Άρα η πρώτη Εκκλησία πήρε **παραδόσεις προφορικά ή γραπτά από τους Αποστόλους**. Αυτές οι παραδόσεις είναι γραμμένες στο Ευαγγέλιο. Αυτές πιστεύει.

Η «Ε.Π.» πιστεύει**στους Πατέρες της Εκκλησίας;**

Αναγνωρίζει ότι υπήρξαν αναγεννημένοι Πατέρες της Εκκλησίας σε διάφορους μεταποστολικούς αιώνες π.χ. Ιωάννης Χρυσόστομος, Πολλύκαρπος, Ιγνάτιος... Συμβουλευέται τις μελέτες τους με σεβασμό. Δεν μπορεί όμως να δεχτεί απόλυτα ότι αυτοί και άλλοι μπορούν να καθορίζουν τη διδασκαλία της Εκκλησίας **γιατί διαφωνούν μεταξύ τους σε διάφορα δόγματα** και με την Αγία Γραφή.

Π.χ. για το «**νηπιοβάπτισμα**»: Διαφωνούν οι Ιωάννης Χρυσόστομος, Τερτυλλιανός, Μ. Βασίλειος, Γρηγ. Ναζιανζηνός, Μ. Αθανάσιος, Γρηγόριος Νύσσης... «Διδαχή» (= πατερικό κείμενο). Για τη «**μετουσίωση**» διαφωνούν: Αυγουστίνος, Κλήμης, Τερτυλλιανός... Για την «**εξομολόγηση στον ιερέα**» διαφωνούν: Ιωάννης Χρυσόστομος, Κλήμης Ρώμης, Ωριγένης. Σχετικά με τις «**Εικόνες**» αναφερόμαστε στο άρθρο 15.

Σπουδαίοι Πατέρες, όπως ο **Χρυσόστομος**, αμφισβητήθηκαν και διώχθηκαν. Τον ευλογημένο Χρυσόστομο (407) τον πολέμησαν οι επίσκοποι: Αντίοχος Πτολεμαίδος, Θεόφιλος Αλεξανδρείας... **Η Σύνοδος των 36 επισκόπων** τον αναθεμάτισε και **τον έστειλε εξορία** όπου πέθανε. **Τον Ωριγένη** (185 – 254) καταδίκασαν ως αιρετικό οι 4 Οικουμ. Σύνοδοι με **15 αναθεματισμούς**. Τον Πατριάρχη Κων/πόλεως, Γρηγόριο Θεολόγο, (380μ.Χ.) **αμφισβήτησαν για την ενθρόνισή του** οι επίσκοποι της Αλεξανδρείας. Γι' αυτό θύμωσε κι εγκαταλείποντας την Κων/πολη πήγε στην πόλη Αριανζό... (Ιεροί κανόνες – Αμ. Αθιβιζήτου).

Πιστεύει στις Οικουμενικές Συνόδους;

Πιστεύει στην Αποστολική Σύνοδο που έγινε στην Ιερουσαλήμ το 48 μ.Χ. με τους αποστόλους και πρεσβυτέρους (Πραξ. ιε' κεφ.). Οι αποφάσεις της Συνόδου έγιναν με ειρήνη, αγάπη, **συμφωνία** μεταξύ των ηγετών της Εκκλησίας και του **Αγίου Πνεύματος** (Πραξ. ιε' 22, 28).

Μερικές μεταποστολικές Οικουμενικές Σύνοδοι έλαβαν αποφάσεις «**χωρίς συμφωνία**» σε αντίθεση με τη Σύνοδο του 48 μ.Χ. Σε μερικές Συνόδους **ο προεδρεύων ήταν ο αυτοκράτωρ**, που επηρέαζε τις αποφάσεις της. Π.χ. Ο Μ. Κων/νος επέμενε ώστε η απόφαση της Α' Οικ. Συνόδ. στη Νίκαια να δικαιώσει τον Άρειο..... (θρησκευτικά Γ' Γυμν. Σεβ. 57 - 2006). **Η έγκριση των αποφάσεων της Συνόδου εξαρτιόταν απ' το λαό**. Π.χ. Αποφάσεις της Συνόδου της Φλωρεντίας (1438) απορρίφθηκαν από χριστιανούς (όχι επισκόπους) της Ανατολής.

Σύνοδοι ακύρωναν τις αποφάσεις άλλων Συνόδων. Στην Ιέρεια, το 754, η Σύνοδος θεσμοθετεί την μη προσκύνηση των εικόνων. Η Ζ' Οικουμ. Σύνοδος στη Νίκαια **ακύρωσε την απόφαση της Ιέρειας** και αναστήλωσε τις εικόνες. Το 815 ο Λέων Ε **με Σύνοδο επαναφέρει** την απόφαση που λήφθηκε στην Ιέρεια δηλ. **την εικονομαχία**.

Η Θεοδώρα η αυτοκράτειρα συγκαλεί Σύνοδο το 843, ακυρώνει την μη προσκύνηση των εικόνων (Θρησκ. Γ' Γυμν. σελ. 74 - 2006) και **αναστηλώνει τις εικόνες** στην Εκκλησία. Τι να πούμε δυστυχώς για την Γ' Οικ. Σύνοδο το 431 μ.Χ., όπου οι αποφάσεις ήταν βεβιασμένες και... **χύθηκε αίμα!** (Β. Στεφανίδης σ. 216 - Βιβλίο «Χριστιανισμός κι επιστήμη» του π. Πρωθυπουργού κ. Π. Κανελλόπουλου σ. 134).

ΑΡΘΡΟ 16

Η Εκκλησία Πεντηκοστής πιστεύει στην Αγία Γραφή

Η Αγία Γραφή (Παλαιά και Καινή Διαθήκη) με τα 66 κανονικά βιβλία είναι το **θεμέλιο πίστης** της «Ε.Π.»

Η Αγία Γραφή με τα 66 κανονικά βιβλία είναι ίδια με την Αγ. Γραφή της ορθόδοξης Εκκλησίας.

Πιστεύουμε ότι όλα αληθάζουν... Ο Λόγος του Θεού είναι διαχρονικός δεν αληθάζει ποτέ.

ΑΡΘΡΟ 17

Π. Διαθήκη

Η Π. Διαθήκη αναφέρει ότι ο Θεός είναι ο Δημιουργός του Σύμπαντος και ο Πλάστης του ανθρώπου (Γεν. α' 27). Ο Θεός κάλεσε το λαό Ισραήλ για «να εξαγγείλει τις αρετές...» Του. Ο Ισραήλ δεν ανταποκρίθηκε στην Αγάπη του Θεού ούτε στην αποστολή του να επηρεάσει τα Έθνη ώστε να πιστέψουν στον αληθινό Θεό.

Η Π. Διαθήκη **προφητεύει ότι θα έρθει το «ΣΠΕΡΜΑ» δηλ. ο Ιησούς**, μέσω του οποίου θα σωθούν τα Έθνη χρησιμοποιώντας την αποστολή της Εκκλησίας Του. Γεν. γ' 15, Ησ. ζ' 14, Γαλ. γ' 14, δ' 4.

ΑΡΘΡΟ 18

Κ. Διαθήκη - Απομάλυνση Θεού

Στην Π. Διαθήκη ο Θεός **έδωσε το νόμο ως παιδαγωγό...** Στην Κ. Διαθήκη **έδωσε τη Χάρη Του με τη θυσία του Εσταυρωμένου** για τη σωτηρία του ανθρώπου.

Στην Π. Διαθήκη ο Θεός δεν αποκαλύφτηκε ως Πατέρας, Υιός και Άγιο Πνεύμα.

Στην Κ. Διαθήκη **ο Ιησούς**, που προϋπήρχε (Ιωαν. α' 1), ήρθε από τον Πατέρα, **γεννήθηκε στη Βηθλεέμ**, πέθανε, αναστήθηκε, δοξάστηκε και είναι κοντά στον Πατέρα όπως πρώτα (Ιωάν. ιζ' 5). Την **ημέρα της Πεντηκοστής** (Πραξ. β' κεφ.) το **Άγιο Πνεύμα ήρθε και φανερώθηκε** δυναμικά μέσα στην Εκκλησία των Αποστόλων, όπου συμμετείχε και η ευλογημένη μητέρα του Ιησού.

ΑΡΘΡΟ 19**Ποιος είναι ο Θεός;**

Ο Θεός είναι **Ένας: ο Πατέρας, ο Υιός και το Άγιο Πνεύμα**. Ο Πατέρας είναι Θεός (Α' Κορ. ν' 6). Ο Ιησούς είναι Θεός (Ρωμ. θ' 5). Το Άγιο Πνεύμα είναι Θεός (Πραξ. ε' 3 - 4).

Ο Χριστός γεννήθηκε και ήρθε απ' τον Πατέρα (Ιω. ις' 28). Το Άγιο Πνεύμα εκπορεύεται απ' τον Πατέρα (Ιω. ιε' 26).

Ο Πατέρας μαρτυρεί για τον Υιό (Ματθ. γ' 17). Ο Υιός μαρτυρεί για τον Πατέρα (Ιω. ιζ' 6). Το Άγιο Πνεύμα μαρτυρεί για τον Υιό (Ιω. ιε' 26)... Όλα τα παραπάνω δείχνουν ότι σ' **επίπεδο θεϊκό υπάρχει ενότητα - κοινωνία - σχέση μεταξύ των 3 προσώπων κι όχι συνταύτιση προσώπων...**

ΑΡΘΡΟ 20**Η Τριαδικότητα του Θεού**

Ο Θεός είναι ΕΝΑΣ αληθιά πώς;

«Άκουε Ισραήλ Κύριος ο Θεός ημών είναι ΕΙΣ Κύριος». Στο Εβραϊκό κείμενο γράφει. Άκου Ισραήλ ο Κύριος ο Θεός (**ο Γιαχβέ ΕΛΩΙΜ = Γιαχβέ οι Θεοί**) μας είναι **ΕΙΣ (= ΕΧΑΔ)** Κύριος (Γιαχβέ) Δευτερ. στ' 4.

Οι Εβραίοι θεολόγοι D. Cooper και M. Pearlman γράφουν στα βιβλία τους ότι ΕΧΑΔ σημαίνει ένας. Όχι με την απόλυτη έννοια αληθιά με τη **συλλογική**. Παράδειγμα «ο άνθρωπος θα προσκολληθεί εις την γυναίκα αυτού και θα είναι οι δύο σάρκα **ΜΙΑ** (= ΕΧΑΔ) Γεν. β' 24. Δηλ. το ΕΧΑΔ σημαίνει όχι 1 πρόσωπο... Μαζεύτηκε ο λαός ως ΕΙΣ (ΕΧΑΔ) άνθρωπος. Έσθρας γ' 1 Ιεζ. λζ' 17 Γεν. ια' 1...). **Το ΕΧΑΔ διαφέρει από το ΓΙΑΧΙΔ** γιατί το δεύτερο σημαίνει ΕΝΑ αληθιά με απόλυτη έννοια: 1 πρόβατο, 1 τραπέζι...

Λίγα εδάφια για την Τριαδικότητα του Θεού.

Π. Διαθήκη. Γεν. α' 1 «εν αρχή εποίησε **ο Θεός (ΕΛΩΙΜ = οι Θεοί)** τον ουρανό και γη». Γεν. α' 26 «Είπεν ο Θεός (ΕΛΩΙΜ) **ας κάμωμεν άνθρωπο κατ' εικόνα ημών**» Ησ. στ' 8, μη' 16... «Άκουσα την φωνή του Κυρίου ποιος θα υπάγει **για ΜΑΣ**;»...

Κ. Διαθήκη. «... Βαπτίζοντες αυτούς στο Όνομα του Πατέρα, του Υιού και του Αγίου Πνεύματος» Ματθ. κη' 19. «**Δι Αυτού** (= Χριστού) έχομεν αμφότεροι την είσοδο προς τον **Πατέρα** δι ενός **Πνεύματος**». Εφ. β' 18. Επίσης Β' Κορ. ιγ' 13, Εφ. δ' 4 - 6, Ιωάν. ιδ' 16 - 17...

ΑΡΘΡΟ 21**Ιησούς Χριστός - Σωτήρας**

Ο Ιησούς ήταν Θεός κοντά στον Πατέρα (Ιωάν. α' 1) κι έγινε άνθρωπος χωρίς να «διακόψει» τη θεότητά Του. Υπηρέτησε στη γη τον άνθρωπο. Σταυρώθηκε, πέθανε... για να πληρώσει τις αμαρτίες μας (Α' Κορ. ιε' 3).

Είναι ο Σωτήρας μας Λουκάς Β' 11. Πραξ. δ' 12. Με την αιματηρή θυσία Του στο Σταυρό κατοχύρωσε τη Σωτηρία της ψυχής μας Εβρ. β' 17, ιγ' 12, Εφ. α' 7... Τώρα μεσιτεύει για το λαό Του Α' Τιμοθ. β' 5.

ΑΡΘΡΟ 22

Το Άγιο Πνεύμα – Ο Παράκλητος

Το Άγιο Πνεύμα είναι Θεός (Πράξ. ε' 3), είναι Κύριος (Β. Κορ. γ' 13). Εκπορεύεται από τον Πατέρα (Ιω. ιε' 26). Εκκέεται από τον Χριστό (Πραξ. β' 33). Διανέμει χαρίσματα στην Εκκλησία... (Α' Κορ. ιβ' κεφ). Ελέγχει τον κόσμο (Ιω. ις' 8). Ικετεύει (υπερεντυγχάνει) υπέρ των πιστών (Ρωμ. ν' 26). Τοποθετεί ηγέτες στην Εκκλησία (Πραξ. κ' 28).

ΑΡΘΡΟ 23

Η «Ε.Π.» πιστεύει στα μυστήρια:

Τα μυστήρια που αναφέρει η Αγ. Γραφή είναι πολλά. Δεν είναι μόνο επτά. Π.χ. Το μυστήριο της **Βασιλείας του Θεού** Μάρκος δ' 11. Της **Ανάστασης** Α' Κορ. ιε' 5. Της **πίστης** Α' Τιμ. γ' 9. Της **Ευσέβειας** Α' Τιμ. γ' 16 κτλ.

Ο Ιωαν. ο Δαμασκνός έκανε λόγο για **δύο** (8ος αιώνας). Ο Θ. ο Στουδίτης έλεγε ότι είναι **έξι** (9ος αιώνας). Ο Ιώβ ο Ιασίτης μίλησε για **οχτώ** (13ος αιώνας) ενώ ο Νικ. Καβάσιλας για **τρία** (14ος αιώνας). Ο Συμεών ο Θεσσαλονίκης ανέφερε **επτά** μυστήρια για πρώτη φορά το 1429.

Λέγεται ότι με τα 7 μυστήρια η Χάρη και η ευλογία του Θεού έρχεται πάνω στον πιστό. Ο Λόγος του Θεού μας λέει ότι η **Χάρη του Θεού** έρχεται πάνω μας με **την πίστη**, όχι με τα έργα μας, για να σωθούμε Εφ. β' 8. Ό,τι παίρνουμε από τον Θεό το παίρνουμε με πίστη.

ΑΡΘΡΟ 24

Πιστεύει στην Εξομολόγηση:

Με τη Χάρη του Κυρίου σωζόμαστε αλλά απαιτείται εξομολόγηση και πίστη.

«Ο εξομολογούμενος και παραιτών τας αμαρτίας θέλει ελεηθεί» Παρ. κη' 13, 14 Α' Ιω. α' 9...

Σε ποιον όμως να εξομολογηθούμε; **Στον Κύριο**. «Στον Κύριο θέλω εξομολογηθεί» Ψαλμ. ηβ' 5, να' 1, ρης' 1... **Στον Πατέρα Θεό**. «Αφες τα οφειλήματα ημών» Ματθ. ε' 12, Πραξ. ν' 22. **Μεταξύ μας**. «Εξομολογείσθε εις αλλήλους τα πταίσματά σας... δια να ιατρευήτε» Ιακ. ε' 16. Βέβαια είναι γνωστό ότι το 250 μ.Χ. τοποθετήθηκε ο εξομολόγος (πρεσβύτερος της μετανοίας) και μετά από ένα σχετικό σκάνδαλο σταμάτησε μέχρι το 390. Μετά έως το 1200μΧ. ήταν προαιρετική η εξομολόγηση στον πρεσβύτερο (Ιστορικοί: Σωκράτης – Σωζόμενος. Β. Στεφανίδης σ. 305, 306).

ΑΡΘΡΟ 25***Τι πιστεύει για το βάπτισμα στο νερό;***

Ο Χριστός μετά την ανάστασή Του δίδαξε για το βάπτισμα. «Πορευθέντες **μαθητεύσατε** ὅλα τα ἔθνη βαπτίζοντας στο Ὄνομα του Πατέρα, Υιού και Αγ. Πνεύματος» Ματθ. κη' 19. «Ο **πιστεύσας** και βαπτισθείς θέλει σωθεῖ» Μάρκος ιστ' 15.

Ο Πέτρος κήρυξε «Μετανοήσατε και ας βαπτισθεῖ ο καθένας...» Πραξ. β' 38.

Ο Φίλιππος εἶπε στον Ευνούχο ότι μπορεί να βαπτισθεῖ στο νερό **αν πιστεύει στο Θεό** μ' ὅλην την καρδιά. Πραξ. η' 37... Δηλ. ο Λόγος του Θεού τονίζει ότι πρώτα πρέπει να πιστέψουμε και μετά να βαπτιστούμε.

Το βάπτισμα στο νερό **συμβολίζει την ταφή και την ανάσταση με τον Χριστό.** «Συνετάφημεν με τον Χριστό δια του Βαπτίσματος...» Ρωμ. στ' 2, 3.

Από τον **4ο αιώνα** ὁμως και μετά διαδόθηκε το **νηπιόβάπτισμα** (Β. Στεφανίδης σ. 307 – Εκκλ. Δίκαιο Βαβούσκου σ. 296).

ΑΡΘΡΟ 26***Κοινωνούν τα μέλη της «Ε.Π.»;***

Ο Κυριακός δείπνος, ἡ «Θεία Ευχαριστία» εἶναι ευλογία για τον Χριστιανό. «Το ποτήριο της ευλογίας δεν εἶναι κοινωνία με το αἷμα του Χριστού; Ο ἄρτος τον οποίον κόπτομεν δεν εἶναι κοινωνία με το σῶμα του Χριστού;» Α' Κορ. ι' 16.

Κοινωνούν τα μέλη με το Σῶμα και το Αἷμα του Χριστού **για την ανάμνηση** των παθημάτων Του. Για να **διακηρύξουν το θάνατό Του μέχρι την ἔλευσή Του.** Α' Κορ. ια' 24 – 26.

Δεν υπάρχει νόμος κάθε πότε να κοινωνούμε. Υπάρχει ὁρος, ποιοι θα κοινωνούν, για να μην παίρνουν κατάκριση ἀντί ευλογίας Α' Κορ. ια' 27 – 30. Δηλ. κοινωνούν εκείνοι που διακρίνουν τι εἶναι Σῶμα και Αἷμα Χριστού, οι αναγεννημένοι και ζουν ἅγια ζωή..

ΑΡΘΡΟ 27***Ποῦ λειτουργοῦν
οι Εὐληθισίες Πεντηκοστής;***

Οι «Ε.Π.» λειτουργοῦν ἐπίσημα και νόμιμα σ' Ευκτήριους Οἴκους με την ἄδεια του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων. Ὅλες οι τελετές που γίνονται πχ. γάμοι, κηδεῖες χειροτονία ηγετών... εἶναι νόμιμες κι αναγνωρισμένες ἀπὸ την Πολιτεία.

Στην Κ. Διαθήκη ο Θεός «δεν κατοικεῖ σε χειροποίητους ναούς» (Πραξ. ιζ' 4) ἀλλὰ μέσα στην καρδιά του χριστιανού ἡ μέσα στην Εκκλησία (= σύνολο πιστών) Α' Κορ. γ' 16, στ' 19, Εβρ. γ' 6.

Η Πατρεία της Ευαγγελίας

Η «Ε.Π.» προσπαθεί να πατρεύει το Θεό σύμφωνα με το πρότυπο της Εκκλησίας του α' αιώνα, σ' Ευκτήριους Οίκους ή σε σήττια Πραξ. Β' 16, κ' 7.

Τότε υπήρχε ο αναγνώστης – ποιμένας ή πρεσβύτερος που διάβαζε κείμενα απ' την Π. Διαθήκη και τα ερμήνευε. Επίσης διάβαζε και διερμήνευε επιστολές των αποστόλων που διεβίβαζαν και σ' άλλες Εκκλησίες μ' εντολή των αποστόλων. Α' Θεσσ. ε' 26, Β' Περτ. γ' 15, Κολλοσ. δ' 16.

Εκτός από το κήρυγμα και τη διδαχή των αποστόλων, έψελναν στον Θεό (Πραξ. Β' 47) και προσεύχονταν. Προσεύχονταν γονατιστοί (Στεφανίδης σελ. 109) και έψελναν με το νου και το πνεύμα δηλ. με ξένη γλώσσα (Α' Κορ. ιδ' 15). Στην προσευχή λειτουργούσαν τα χαρίσματα του Αγ. Πνεύματος: Λόγος σοφίας, προφητείας, ξένης γλώσσας, χάρισμα ιαμάτων, ερμηνείας γλώσσας... Α' Κορ. ιβ' 6, 28 ιδ' 26 – 31. Το ψάλλσιμο όμως των προσευχών και αναγνώσμάτων μπήκε στην Εκκλησία τον 6ο αιώνα (Στεφ. σ. 309).

Επίσης είχαν τις Αγάπες και τον Δείπνο του Κυρίου. Έτσι περίπου γίνεται η Πατρεία της «Ε.Π.»

Απαραίτητη η Αναγέννηση;

Ο Χριστός τόνισε στον Δάσκαλο Ιουδαϊκού νόμου τον Νικόδημο: «Για να μπει κάποιος στη Βασιλεία του Θεού **πρέπει να γεννηθεί ΑΝΘΡΩΠΟΝ**» Ιωάν. α' 3... δηλ. να γεννηθεί με το Άγιο Πνεύμα.

Δηλ. γεννιόμαστε απ' τους γονείς μας και μπαίνουμε στην οικογένειά μας. Αργότερα **γεννιόμαστε με το Άγιο Πνεύμα και μπαίνουμε στο Σώμα του Χριστού** – της Εκκλησίας Α' Κορ. ιβ' 13. Με την αναγέννηση η αμαρτωλή φύση μας αληθάζει. Ό,τι κάνουμε, το κάνουμε αυθόρμητα. Η ζωή μας είναι χαρούμενη, νικηφόρα, δυναμική, ελπιδοφόρα... Γεμίζει μ' αγάπη, σπλήχνα για τον συνάνθρωπο.

Τι είναι Αγιασμός;

«Ο Κύριος **αγίασε** την εβδόμη μέρα». Γεν. Β' 3. Δηλ. **ξεχώρισε** την έβδομη μέρα. **Αγιασμός σημαίνει ξεχωρίζω τη θέση μου και παίρνω θέση με τον Θεό. Αφιερώνομαι και υπηρετώ τον Κύριο** εκτελώντας το θέλημά Του... γιατί «τούτο είναι το θέλημα του Θεού, ο αγιασμός σας» Α' Θεσ. δ' 3. Αγιασμός σημαίνει καθαρή καρδιά... άρνηση στην αμαρτία.

Ποια είναι τα μέσα του αγιασμού; 1) **Το αίμα του Χριστού**. Εβρ. ιγ' 12...

2) **Το Άγιο Πνεύμα**. Α' Κορ. στ' 11. Ρωμ. ιε' 16... και 3) **Ο Λόγος**. Εφ. ε' 26, Ιωάν. ιε' 3... Πιστεύουμε ότι είναι το θέλημα του Θεού ν' αγιαζόμαστε καθημερινά, αυξανόμενοι συνεχώς στη πίστη Εβρ. στ' 1.

ΑΡΘΡΟ 31***Η Ζωτηρία της γυχής***

Ζωτηρία είναι **δώρο Χριστού** ακριβοπληρωμένο με τη θυσία Του στο Σταυρό. Είναι **συνεχής απόλαυση** ευτυχίας, χαράς, ειρήνης, ελπίδας, λευτεριάς... που απολαμβάνει ο χριστιανός μετά την αναγέννηση (Ιωάν. γ' 3), τη δικαίωση (Ρωμ. ε' 1) και την αγία ζωή του μέχρι τέλους (Ματθ. κδ' 13...)

ΑΡΘΡΟ 32***Θεία θεραπεία***

Όπως τον α' αιώνα έτσι και σήμερα ο Χριστός θεραπεύει ψυχικά και σωματικά γιατί είναι «Ιδιος χθες, σήμερα, στους αιώνες» Εβραίους ιγ' 8. Η θεραπεία του ατόμου γίνεται **με πίστη στον Χριστό** Ιωάννης ιδ' 11 – 14 Μάρκος ε' 34. Με «**ευχέλαιο**» Ιακ. ε' 14 – 16. Με την «**επίθεση των χειρών**» Μάρκος ιστ' 18. Με τη **λειτουργία του χαρίσματος των ιαμάτων** Α' Κορ. ιβ' 8, 28...

ΑΡΘΡΟ 33***Το Βάπτισμα μ' Άγιο Πνεύμα***

Ο Ιησούς παρήγγειλε στους μαθητές Του την ημέρα της Ανάληψης να περιμένουν λίγες μέρες στα Ιεροσόλυμα **μέχρι να βαπτιστούν μ' Άγιο Πνεύμα**. Πέρασαν οι δέκα μέρες και οι μαθητές την Πεντηκοστή «πληρώθηκαν μ' Άγιο Πνεύμα κι άρχισαν να μιλάνε ξένες γλώσσες». **Η α' πλήρωση μ' Άγιο Πνεύμα λέγεται βάπτισμα μ' Άγιο Πνεύμα (Πρ. α' 5 – β' 4)**. Μέσα στους 120, που μίλησαν ξένες γλώσσες, ήταν η μητέρα του Ιησού και οι απόστολοι.

Το βάπτισμα μ' Άγιο Πνεύμα **άλλαξε και δυνάμωσε** (Πρ. α' 8) **τη ζωή των αποστόλων**. Δυνάμωσε την προσευχή τους. Δυνάμωσε τη διακονία τους, ώστε οι άνθρωποι έψαχναν τη σκιά του πρώην δειλού Πέτρου για να θεραπευτούν. Έδωσε παρησία για τους διωγμούς...

Το βάπτισμα μ' Άγιο Πνεύμα είναι μια **β' εμπειρία** μετά την αναγέννηση. Παραδείγματα: Την Πεντηκοστή Πράξεις β' 4 το 33μΧ. Στη Σαμάρεια το 34μΧ. Στον απ. Παύλο το 35μΧ. Στον Κορνήλιο και στους οικιακούς του το 40μΧ. Στην Κόρινθο το 54μΧ. Στην Έφεσο το 55μΧ...

ΑΡΘΡΟ 34***Τα χαρίσματα του Αγίου Πνεύματος***

Η Εκκλησία δεν είναι «η Εκκλησία του Δήμου» αλλά είναι του **Χριστού – του Θεού**. Γι' αυτό είναι ένα Σώμα υπερφυσικό. Οι **απόστολοι λειτουργούσαν με υπερφυσικά χαρίσματα**.

Το Άγιο Πνεύμα φανεωνόταν στην Εκκλησία με τα χαρίσματα Α' Κορ. ιβ' 7, 8. Είναι συναρπαστικό ένας επισκέπτης να μπαίνει στην Εκκλησία και να ρέει «εδώ είν' ο Θεός» ακούγοντας προφητικό λόγο Α' Κορ. ιδ' 26. Γενικά τα χαρίσματα είναι: για την οικοδομή της Εκκλησίας, για τον καταρτισμό των αγίων (= χριστιανών) και για διακονία

Εφ. δ' 12. Στ' αλήθεια πώς θα λειτουργήσει ένας ποιμένας αν δεν έχει τα χαρίσματα: κυβέρνησης, λόγο σοφίας και γνώσης; Πώς **θα λειτουργήσει κάποιος ως προφήτης αν δεν έχει το χάρισμα της προφητείας...** Η Εκκλησία της Κορίνθου είχε όλα τα χαρίσματα, αλλήλ δεν τα λειτουργούσε με τάξη και αγάπη (Α' Κορ. κεφ. α' εδ. 7, ιγ' 1 – 3, ιδ' 40). 21 φορές αναφέρεται η γλωσσολαλιά στην Κ. Διαθήκη. Ο απ. Παύλος τονίζει στο Α' Κορ. ιδ' «θέλω όλοι να μιλάτε γλώσσες (εδ. 5). Μην εμποδίζετε την γλωσσολαλιά (εδ. 39). Θα ψάλλω με το πνεύμα δηλ. με ξένες γλώσσες (εδ. 15). Η ξένη γλώσσα είναι σημείο στους απίστευτους (εδ. 21)»... Ο Χριστός θέλει είναι σημείο και στους πιστούς Μάρκος ιστ' 17.

ΑΡΘΡΟ 35

Πάνω απ' όλα η Αγάπη

Πιστεύουμε ότι πάνω από τα χαρίσματα είναι η Αγάπη.

Πώς θα έχουμε Αγάπη όταν δεν γεμίζουμε με το Άγιο Πνεύμα; «Ο καρπός του Αγίου Πνεύματος είναι Αγάπη...» Γαλ. ε' 22.

Πώς θα ευαγγελίσουμε τον κόσμο όταν «ο λόγος και το κήρυγμά μας δεν γίνεται με απόδειξη Πνεύματος και δυνάμεως;» Α' Κορ. β' 4. Οι απόστολοι «σαγήνεψαν την Οικουμένη» με τα χαρίσματα του Αγ. Πνεύματος. Τη μέρα της Πεντηκοστής μίλησαν ξένες γλώσσες και μετά με το κήρυγμα του Πέτρου πίστεψαν περίπου 3.000 ψυχές. Με το θαύμα του χωλού πίστεψαν συνολικά 5.000 άντρες Πραξ. δ' 4.

Πάνω απ' όλα η Αγάπη, ναι. Τα χαρίσματα ωστόσο, για να μας τα χαρίζει το Άγιο Πνεύμα είναι απαραίτητα για τις διακονίες... Εφес. δ' 8 – 12.

ΑΡΘΡΟ 36

Λειτουργοί της Εκκλησίας

Μέσα στην Κ. Διαθήκη υπάρχουν 3 τύποι προϊσταμένων – λειτουργών της Εκκλησίας: Ο πρεσβύτερος, ο ποιμένας, ο επίσκοπος. Και οι 3 τύποι σε μερικά εδάφια συνταυτίζονται: Πράξεις κ' 28, Α' Πέτρου ε' 1-2, Τίτος α' 5-6, Φιλιπ. α' 1-2.

Κάποιος από τους πρεσβυτέρους έχει τη διακονία του ποιμένα (Εφес. δ' 11). Ο ποιμένας είναι θα λέγαμε ο προϊστάμενος του πρεσβυτερίου. Επισκοπεί (φυλάει σκοπιά), αγρυπνεί για τη στήριξη... του ποιμνίου. Είναι ο κατεξοχήν υπεύθυνος για την εκπροσώπηση της τοπικής Εκκλησίας σε διάφορες υποθέσεις (κοινωνικές, θρησκευτικές, δικαστικές). Εκτελεί τις νόμιμες τελετές: γάμο, κηδείες, κοινωνία... που η Πολιτεία αναγνωρίζει.

Προσόντα του λειτουργού – ποιμένα

Ο **λειτουργός ποιμένας** πρέπει να είναι έντιμος πολίτης: Χριστιανός ειλικρινής, φιλόξενος, αφιερωμένος, «**τύπος του ποιμνίου**». Να έχει καλή μαρτυρία...

Α' Τιμ. γ' 1- 5. Να είναι χειροτονημένος.

Το κυριότερο: 1) Να έχει χαρίσματα: **κυβέρνησης, λόγου σοφίας, λόγου γνώσης...** Α' Κορ. ιβ' 5 –28 2) **Να έχει το κάλεσμα από τον Θεό.** Ο ποιμένας δεν είναι όργανο μιας Οργάνωσης, ενός Εκπαιδευτικού Ιδρύματος... Είναι ο υπηρέτης του Ιησού και της Εκκλησίας. Δεν είμαστε εναντίον της Θεολογικής ή γενικά της Πανεπιστημιακής μόρφωσης. Γι' αυτό έχουμε διεθνώς Θεολογικές Σχολές Πανεπ. Επιπέδου και ποιμένες γιατρούς, δικηγόρους, καθηγητές...

Ο απ. Παύλος ήταν φιλόλογος κι όμως διακήρυττε: «ο λόγος μου και το **κήρυγμά μου**» δεν έγιναν με καταπειστικούς λόγους **ανθρώπινης σοφίας**, αλλή με **απόδειξη Πνεύματος** και δυνάμεως. Α' Κορ. β' 4

Λέτε να ρωτούσαν τον Πέτρο και τον Ιωάννη τι προσόντα ή τι πτυχία είχαν; ή θαύμαζαν για το Έργο τους λέγοντας: «Αγράμματοι και απηλοϊκοί είναι...»; Πραξ. δ' 13

Ο Γάμος

Η «Ε.Π.» πιστεύει στον γάμο. Ο σύζυγος με την σύζυγο γίνονται «μία σάρκα» Γεν. 2: 18, 22 – 24, Ματθ. 19: 5 – 6. Ο δεσμός του γάμου είναι ιερός εφ' όρου ζωής.

Η Τελετή του γάμου που γίνεται στην Εκκλησία Πεντηκοστής είναι νόμιμη και αναγνωρισμένη από την Πολιτεία.

Στο τέλος υπάρχει κρίση και μετά;... αιωνιότητα!

Στο τέλος υπάρχει κρίση. Εκκλησιαστής ια' 9. Ρωμ. β' 6 – 13...

Μετά την τελική κρίση των απίστων στο λευκό θρόνο του Θεού (Αποκ. ιθ' 11 – 13) θ' ανοίξει η αυλαία της αιωνιότητας.

α) Για τους πιστούς

Νέος ουρανός και νέα Γη. Αποκ. κα' 1 – 6. Ποιοι θα είναι; **Ο λαός του Θεού.** Αποκ. κα' 3 «ο νικών...» Αποκ. κα' 7. Η Νύμφη του Αρνίου. Αποκ. κα' 9 – 10.

β) Για τους άπιστους

Β' θάνατος. Αποκ. κα' 8. Δηλ. αιώνιος χωρισμός από την Παρουσία του Θεού. Αιώνια κόλαση. Ματθ. κε' 46. Ποιοι; Όσοι δεν αναγεννήθηκαν Ιωάν. γ' 3. Όσοι δεν είναι γραμμένοι στο βιβλίο της ζωής Αποκ. κα' 8, 27. Όσοι δεν μείνουν πιστοί μέχρι τέλους Ματθ. κδ' 13.

Η Ιστορία της — Εκκλησίας Πεντηκοστής —

ΑΡΘΡΟ 40

Το βάπτισμα του Αγίου Πνεύματος της Πεντηκοστής και γενικά τα χαρίσματα του Αγίου Πνεύματος συνέχισαν να ευδηλώνονται σχεδόν σ' όλους τους αιώνες της Εκκλησίας

Γιατί; Γιατί το Άγιο Πνεύμα είναι ίδιο χτες, σήμερα, στους αιώνες. Ο ορθόδοξος αρχιμανδρίτης Παπαστεφάνου γράφει στο βιβλίο του σελ. 40. «Είναι δυνατόν ο Κύριος ν' απέσυρε τα Χαρίσματα του Πνεύματος σ' όλους τους αιώνες της Εκκλησίας Του; Τα χαρίσματα σταμάτησαν να λειτουργούν όπου και όταν οι χριστιανοί χλιάρωσαν...»

ΑΡΘΡΟ 41

Α) Μαρτυρίες πατέρων της Εκκλησίας

Το 155 μΧ. «Άνδρες και γυναίκες εξασκούν τα χαρίσματα του Αγίου Πνεύματος» **ΙΟΥΣΤΙΝΟΣ ο ΜΑΡΤΥΡΑΣ**.

Το 185 μΧ **ο ΕΙΡΗΝΑΙΟΣ** έλεγε: «πολλὰ ἀδελφία έχουν τα Χαρίσματα της προφητείας και ξένης γλώσσας. Ανασταίνονται νεκροί...» (Κατά αιρέσεων 2: 4 και 6: 1).

Το 190 μΧ. **ο ΚΛΗΜΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΥΣ** ανέφερε για την έκχυση του Αγίου Πνεύματος στην περιοχή του.

Το 210 μΧ. **ο ΤΕΡΤΥΛΛΙΑΝΟΣ** περιγράφει φανέρωση του Αγίου Πνεύματος με προφητείες και γλώσσολαλιά.

Το 230 μΧ. **ο ΟΡΙΓΕΝΗΣ** στο σύγγραμμά του «Κατά Κέλσου 3: 24» αναφέρει ότι οι πιστοί της εποχής του απολάμβαναν τα χαρίσματα του Αγ. Πνεύματος

Το 360 μΧ. **ο ΙΩΑΝΝΗΣ ο ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ** στην α' ομιλία του για την Πεντηκοστή τόνισε: «Μπορούμε πάντοτε να έχουμε Πεντηκοστή...» Στην β' ομιλία του αναφέρει: «τα χαρίσματα του Αγίου Πνεύματος στολίζουν την Εκκλησία του Θεού».

Το 380 μΧ. **ο ΙΕΡΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΙΝΟΣ** διακηρύττει: Και σήμερα συμβαίνουν τα υπερφυσικά σημεία του α' αιώνα.

Β) Στο σινοτάδι του Μεσαίωνα και μετά έλαμψαν μερικά «αστέρια»

ΑΡΘΡΟ 42

1) Στην Ανατολή

Το 1600 στην Ορθόδοξη Εκκλησία ο Πατριάρχης της Κων/νης **Κύριλλος Λούκαρις** προσπάθησε να φέρει μεταρρυθμίσεις στην Εκκλησία δίνοντας έμφαση στη μελέτη της Αγ. Γραφής. Αγωνίστηκε σκληρά με ειλικρίνεια παρ' όλες τις 4 εξορίες...

Το 1770. Ο μεγάλος διδάσκαλος του Γένους ο γιατρός **Αδαμάντιος Κοραής** διακήρυξε: «Μόνο η διδαχή του Ευαγγελίου θα σώσει το Γένος μας...» Παρότρυνε τους ιερείς να ερμηνεύουν το Ευαγγέλιο στις Ορθόδοξες Εκκλησίες.

Το 1775.Ο Κοσμάς ο Αιτωλός κήρυττε τον Εσταυρωμένο. Προφήτευε. Δυστυχώς τον έριξαν στο ποτάμι...

Το 1800. Ο Συμεών Σαρώφ γράφει: «Ο πραγματικός σκοπός της χριστιανικής ζωής είναι η απόκτηση του Αγ. Πνεύματος...»

Το 1845... Οι χριστιανοί της Ρωσίας, Αρμενίας, Βαλκανίων... απολάμβαναν εμπειρίες του Αγίου Πνεύματος.

ΑΡΘΡΟ 43

2) Στη Δύση

Το 1170 Ο Πέτρος Βάλδος διαμοίρασε την περιουσία του στους φτωχούς και πήγε στη Γαλιλία και τη Σκανδιναβία και κήρυξε το Ευαγγέλιο «μετά των επακολουθούτων θαυμάτων».

Το 1517, ο καθηγητής **Μ. Λούθηρος** έφερε μεγάλη στροφή της Δυτικής Εκκλησίας προς τις Αρχές του Ευαγγελίου. Οι φράσεις *Sola Scriptura* (Μόνο οι Γραφές), *sola Gratia* (Μόνο κατά χάρη)... έμειναν στην ιστορία. Άλλοι λένε ότι ο Λούθηρος δεν δεχόταν τα χαρίσματα. Άλλοι λένε ότι τα δεχόταν. Ο Alban Butler στο Έργο του: «Ιστορία Χριστ. Εκκλησίας» γράφει ότι ο Λούθηρος μιλούσε ξένες γλώσσες... κήρυττε το Μάρκος 16: 17 – 18 τονίζοντας τα σημεία των πιστών.

Το 1744, ο Ιωάννης Γουέσλεϊ με το άλογό του ταξίδευε χιλιόμετρα και κήρυττε την πλήρωση με το Άγιο Πνεύμα. Ξηνούσε 4 το πρωί προσευχόταν και γέμιζε με το Άγιο Πνεύμα...

Το 1820, ο δικηγόρος **Κ. Οίννεϋ** στις ΗΠΑ, την ώρα που βαπτίστηκε μ' Άγιο Πνεύμα και μιλούσε ξένες γλώσσες μια φωτεινή γλώσσα ήταν στο κεφάλι του (Memoirs σελ. 108).

Το 1822, ο ποιμένας **Εδουάρδος Ίρβινκ** αρχικά στη Σκωτία κι αργότερα στη Γερμανία και Αμερική κήρυττε: «Να ζητούμε και ν' απολαμβάνουμε τα χαρίσματα του Αγ. Πνεύματος».

Το 1890, ο Ντ. Μούντ που έφερε στο Χριστό 1 εκατομμύριο ψυχές... 1 έτος πριν πεθάνει είπε: «19 ετών αναγεννήθηκα. 16 χρόνια μετά πληρώθηκα μ' Άγιο Πνεύμα. Οι συγγραφείς R. Boyd και W. Danielt στο βιβλίο τους, *The Lives and Labours of Moody and Sanky*, γράφουν: «Την Κυριακή το βράδυ, Αύγουστο 1873, στο Σάδερλαντ μετά το φιλογερό κήρυγμα του Μούντ οι φοιτητές του μίλησαν ξένες γλώσσες, προφήτευσαν...».

ΑΡΘΡΟ 44

Γ) Έκχυση του Αγ. Πνεύματος σε πολλά Έθνη

Το 1727, ο J. Greenfield στο βιβλίο του "Power from on High" γράφει: «Το 1727 στα Έθνη της Κεντρικής Ευρώπης έγινε μια νέα Πεντηκοστή. Πολλοί πειραματίστηκαν τις εμπειρίες του Αγ. Πνεύματος».

Το 1850 – 1900, Η έκχυση του Αγίου Πνεύματος απλώθηκε **σε πολλά Έθνη:** Βραζιλία, Καναδά, Ρωσία, Αρμενία, Ινδία, Γερμανία, Ελβετία (*History of the Christian Church* σελ. 374 του επισκόπου Hurst).

ΑΡΘΡΟ 45

Η Ευαγγελισία Πεντηκοστής τον 20ο αιώνα

Τον 20ο αιώνα ο Κύριος σε διάφορα μέρη της γης «εξέχεε» το Άγιο Πνεύμα όπως την μέρα της Πεντηκοστής.

Στην **Τονίκα των ΗΠΑ** σε Θεολογικό Σχολείο που διηύθυνε ο **Κάρολος Πάρχαμ** οι φοιτητές όλη τη νύχτα προσευχόταν να πειραματιστούν το βάπτισμα μ' Άγιο Πνεύμα όπως την Πεντηκοστή. Ανατέλλοντας ο 20ος αιώνας άρχισε ο Θεός να εκχέει το Άγιο Πνεύμα όπως τον α' αιώνα. Σε λίγα χρόνια χιλιάδες βαπτίστηκαν μ' Άγιο Πνεύμα, έλαβαν χαρίσματα Αγίου Πνεύματος σ' όλη την Καλιφόρνια και σ' άλλα μέρη της γης μετά την αναζωπύρωση στο L. Angeles...

Στις Ινδίες (1905 – 1906) στο Mukti βαπτίστηκαν μ' Άγιο Πνεύμα 350 άτομα.

Στην Αρμενία, στην Ευρώπη, στην νότια Αμερική, στον Καναδά, στη Κορέα, στην Περσία, στην Ινδονησία (2 εκατομμύρια Μουσουλμάνοι δέχτηκαν το Χριστό ως Σωτήρα) και σ' άλλα Έθνη χιλιάδες πιστοί βαπτίστηκαν μ' Άγιο Πνεύμα. Έτσι σε παγκόσμια κλίμακα εμφανίστηκε το Κίνημα της Πεντηκοστής δηλ. η Εκκλησία Πεντηκοστής.

Η Εκκλησία Πεντηκοστής δεν είναι παρακλήδι ενός δόγματος ή Κίνημα ενός αρχηγού

Ο αρχιμ. Ευσ. Παπαστεφάνου στο βιβλίο του σελ. 147 γράφει: «Η εμφάνιση του Κινήματος της Πεντηκοστής **δεν είναι παρακλήδι άλλης Εκκλησίας**. Δεν σχετίζεται με ένα πρόσωπο ή ορισμένο τόπο ή κέντρο. **Εμφανίστηκε με την έκχυση του Αγίου Πνεύματος συγχρόνως σε διάφορα μέρη της γης:** στην Αρμενία, Ουαλία, ΗΠΑ, Ινδία...»

Ο ιστορικός D. Gee (1891 – 1966) σε βιβλίο του Elim Publ. γράφει: Το κίνημα της Πεντηκοστής **δεν οφείλει τη γέννησή του σε μια προσωπικότητα ή δόγμα**, αλλά σε μια αυθόρμητη αναζωπύρωση που απλώθηκε ταυτόχρονα σ' όλο τον κόσμο.

Άλλοι ιστορικοί ονόμασαν την «Εκκλησία Πεντηκοστής» ως Τρίτη δύναμη στη Δύση, στον χριστιανικό κόσμο μεταξύ Διαμαρτυρόμενων και Καθολικών. Άρθρο στο περιοδικό life (9. 6. 58) του Harry Van Dusen με τίτλο: «Τρίτη Δύναμη στην Χριστιανοσύνη».

Το Άγιο Πνεύμα στους Χαρισματικούς

Ο Θεός είναι μεγάλος. Δεν βλέπει δόγματα, ταμπέλες... Βλέπει ανοιχτές καρδιές. Πολλές φορές δείχνει τη Χάρη Του όχι γιατί είμαστε «καλοί» αλλά γιατί μας αγαπάει. Εκκεί το Άγιο Πνεύμα σε πολλούς που το ζητούν (Λουκάς ια' 13). Έδωσε προφητεία, στον αρχιερέα Καϊάφα (Ιωάν. ια' 51), στον Βαθαάμ (Αριθμοί κδ' 17)... Από το 1960 πολλοί **Καθολικοί, Διαμαρτυρόμενοι** ζήτησαν την πλήρωση με τ' Άγιο Πνεύμα όπως την Πεντηκοστή και την έλαβαν.

Τον Ιούλιο 1973 στο Detroit μαζεύτηκαν 120 **ορθόδοξοι** Χριστιανοί που γέμισαν μ' Άγιο Πνεύμα. Όλοι οι σύνεδροι με τα χέρια υψωμένα και κατάνυξη απόλαυσαν τα χαρίσματα του Αγίου Πνεύματος. Το 54μ.Χ. στην Κόρινθο ο Κύριος έδωσε όλα τα χαρίσματα παρά τις διαιρέσεις που είχαν (Α' Κορ. α' 7, γ' 4).

Οι χριστιανοί που βαπτίστηκαν μ' Άγιο Πνεύμα στις 3 παραπάνω Εκκλησίες κι έμειναν στον πνευματικό τους χώρο ονομάστηκαν Χαρισματικοί. Άλλοι χριστιανοί που βαπτίστηκαν μ' Άγιο Πνεύμα σε διάφορα **χριστιανικά ή μη δόγματα** και **διάφορα Έθνη** προστέθηκαν στην Εκκλησία Πεντηκοστής.

*Χαρισματικός καθολικός ηγέτης
ο Σουένενς, με τον ηγέτη της
Εκκλησίας Πεντηκοστής
θ. Ζίμερμαν.*

Πανορθόδοξη
Σύναξη
Χαρισματικών
4 Ιουλίου 1974.

ΑΡΘΡΟ 48

Περὶληπτικὰ ἡ Ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας Πεντηκοστῆς

Μ' ἀρχηγό τὸν Ἰησοῦ Χριστό καὶ μ' ἐπίσημα ἰδρυτικά μέλη, τὴ Μπέτρα Του καὶ τοὺς Ἀποστόλους Του, δια Ἁγίου Πνεύματος ἰδρύθηκε περίπου τὸ 33μ.Χ., τὴν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς, ἡ «Ἐκκλησία Πεντηκοστῆς». **Αὐτὴ εἶναι ἡ ρίζα μας. Αὐτὴν τὴν Ἐκκλησία ὀραματιζόμαστε νὰ φτάσουμε καὶ νὰ ζήσουμε.**

Με τὴ δύναμη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος οἱ Ἀπόστολοι ἀπλώθηκαν σ' ὅλο τὸν κόσμον καὶ «σαγήνησαν τὴν Οἰκουμένην». Ἀντιμετώπισαν διωγμούς, συκοφαντίες. Στὴ συνέχεια τὸ Ἔργο το συνέχισαν οἱ ἀποστολικοὶ Πατέρες.

Ἡ Ἐκκλησία στὴ συνέχεια ἐπηρέαστηκε ἀπὸ αἱρέσεις, ἐτεροδιδασκαλίες. Αὐτοκράτορες δίδωσαν τοὺς χριστιανούς που δὲν συμφωνοῦσαν μαζί τους. Ἡ πολιτικὴ ἐξουσία ἐπηρέασε αρνητικὰ τὴν Ἐκκλησία. Ὁ Θεοδόσιος ὁ Α' τὸ 380 κι ἄλλοι πίεζαν τοὺς ἀνθρώπους νὰ γίνουν χριστιανοὶ γιὰ νὰ μπορέσουν νὰ ἔχουν κοινωνικὲς ἢ πολιτικὲς θέσεις... (J. L. Hurbbut. Ἱστορία τῆς χριστ. Ἐκκλησίας 1ος τόμος σελ. 62 – 1967). Ὁ Ἰουστιανός Α' ὁ μέγας τὸ 527 διέταξε: «Ὅσοι δὲν θέλουν νὰ γίνουν χριστιανοὶ νὰ ἐξαιροῦνται καὶ νὰ μὴν ἔχουν κοινωνικὲς ἢ πολιτικὲς θέσεις. (Β. Στεφ. σ. 14).

Μπήκαν οἱ εἰκόνες, τὸ νηπιοβάπτισμα, τὰ μυστήρια... Ἐφυγε ἡ δύναμη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Περίπου τὸ 1054 ἡ Ἐκκλησία χωρίστηκε στὴν Ἀνατολικὴ Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία καὶ στὴ Δυτικὴ Καθολικὴ Ἐκκλησία.

Μέσα στους αἰῶνες που κύλησαν **ἀπὸ τὸν α' αἰῶνα τὸ Ἅγιο Πνεῦμα δὲν ξαφανίστηκε.** Ὁ Θεός το ἔδινε μεμονωμένα σὲ άτομα ὅπως στὴν Π. Διαθήκη.

Με τὴν ἀνατολή τοῦ 20οῦ αἰῶνα ὁ Θεός ἔκανε χάρη σύμφωνα με τὸν προφητικὸ Του Λόγο, (Ἰωήλ β' 28 – 29) ἔδωσε τὸ Ἅγιο Πνεῦμα σὲ ομάδες χριστιανῶν σὲ διάφορα ἔθνη: Καναδά, Η.Π.Α., Γαλλία, Ἀρμενία, Ἀγγλία, Γερμανία, Εἰθιοπία, Ἰνδία... ἀλλὰ ὅχι μόνο σὲ χριστιανικὲς ομάδες ἀλλὰ καὶ σὲ Βουδιστές, Μουσουλμάνους, ἄθεους... που κάλεσε! Ἐτοῖς **τὸ Ἅγιο Πνεῦμα πάλι ἰδρύσε τὴν παγκόσμια Ἐκκλησία Πεντηκοστῆς, τῆς ὁποίας εἴμαστε μέλη.**

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ στην Ελλάδα τον Α' Αιώνα

Το 52 περίπου μ.Χ. ο Κύριος με τους Έλληνες Τίτο, Τιμόθεο, με τους Εβραίους Παύλο, Σίλα και τον Έλληνα γιατρό Λουκά, έφερε το μήνυμα του Εσταυρωμένου και την εμπειρία της... Πεντηκοστής αρχικά στην Μακεδονία, στην Αθήνα, Κόρινθο, Κρήτη... και μετά σ' όλη την υπόλοιπη Ελλάδα. (Πραξ. 1στ'... Τίτος α' 5 - 7. Β' Κορ. ν' 5).

Έτσι ιδρύθηκαν χριστιανικές Εκκλησίες στους Φιλίππους, στη Θεσσαλονίκη, στη Βέροια, στην Κόρινθο, στην Κρήτη...

Η Ελλάδα η χώρα των φιλοσόφων, έγινε αφετηρία του χριστιανισμού της Ευρώπης.

Ήδη 22 χρόνια περίπου πέρασαν μετά την Πεντηκοστή και το πρώτο μήνυμα των Αποστόλων παντού ήταν: «Ἐλάβετε Πνεῦμα Ἅγιο πιστεύσαντες,» Πράξ. 10' 2 - 155μ.Χ. Το πιστεύσαντες ερμηνεύεται ή αφού επιστεύσατε ή όταν πιστέψατε. Εδώ το παρακάτω κείμενο διευκρινίζει ότι εννοεί αφού πιστέψατε. Γιατί; Οι μαθητές του Ιωάννου αναφέρεται εδώ ότι πρώτα πίστεψαν μετά βαπτίστηκαν και μετά έλαβαν Πνεῦμα Ἅγιο.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ: Πράξεις: 16: 9-12, 20: 1-6
Α' Τιμοθέου: 1: 3...

Νεάπολη (= Καβάλα): Πράξεις 16' 11

Φίλιπποι: Πράξεις: 20: 1-6...

Λυδία: Πράξεις: 16: 14, 15

Αμφίπολη: Πράξεις: 17: 1

Θεσσαλονίκη: Α' Θεσσαλονικείς: 1: 1

Πέλλα: Γενέτειρα του Μ. Αλεξάνδρου

Βέροια: Πράξεις: 20: 4

Νικόπολη: Τίτος: 3: 12

Αθήνα: Πράξεις: 18: 1

Κόρινθος: Πράξεις: 18: 1, 2

Κεγχρεές: Ρωμαίους: 16: 1

ΑΧΑΪΑ: Πράξεις: 19: 21

Απολλωνία: Πράξεις 17: 1

ΚΡΗΤΗ: Τίτος: 1: 5

Φοινίκη: Πράξεις: 27: 12

Ρόδος: Πράξεις: 21: 1

Καλλί Λιμένες: Πράξεις: 27: 8

Κως: Πράξεις: 21: 1

Πάμος: Αποκάλυψη: 1: 9

Χίος: Πράξεις: 20: 15

Μυτιλήνη: Πράξεις: 20: 14

Σαμοθράκη: Πράξεις: 16: 11

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ στην Ελλάδα τον 20' Αιώνα

Ο Κύριος στην Π. Διαθήκη χρησιμοποίησε τσοπάνηδες (Δαβίδ, Αμώς...) Στην Κ. Διαθήκη ψαράδες (Πέτρος, Ιάκωβος...) **Τον 20ο αιώνα στην Ελλάδα** χρησιμοποίησε 6 απλοϊκούς ανθρώπους που κήρυξαν το μήνυμα των αποστόλων δηλ. το μήνυμα της σωτηρίας του Εσταυρωμένου και το βάπτισμα μ' Άγιο Πνεύμα. Έτσι πάλι οργανώθηκε στην Ελλάδα η Εκκλησία Πεντηκοστής που άρχισε τον α' αιώνα.

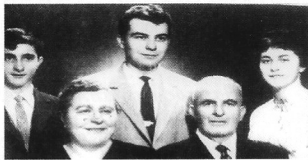
Οι Εργάτες – ηγέτες που ο Θεός χρησιμοποίησε στην Ελλάδα και τώρα είναι στη δόξα του Θεού είναι: **1) Κατρισιώσης 2) Κούννας 3) Μάμαλης 4) Δικτυόπουλος 5) Νταϊβη 6) Κουρπός και άλλοι.**

Δημ. Κατρισιώσης

Χαρ. Μάμαλης

Οικογ. Αριστ. Δικτυόπουλου

Ζευγάρι Μιχ. Κούννα

Θεόδωρος και Μαρία Νταϊβη

Οικογ. Ηρόδοτου Κουρπά

Ο Δημήτρης Κατρισιώσης – Το 1923 ο **Δημ. Κατρισιώσης** από τα Βάγια Θιβών πλήρης Πνεύματος Αγίου περιόδευσε πολλή χωριά και πόλεις της Ελλάδας με τα... πόδια! Όπου πήγαινε άλλοι τον δέχτηκαν άλλοι τον αποδοκίμαζαν. Στο χωριό του βαπτίστηκαν μ' Άγιο Πνεύμα περίπου 150 άτομα. Τον δώξαν, τον καταδίκασαν σε φυλάκιση. Τον εξόρισαν με τον Γ. Τσέλιο, Γ. Παπαβασιλείου, Κ. Πάλη στη Μακρόνησο. Βέβαια όλα από άγνοια.

Ο Μιχάλης Κούννας – Το 1927 ο Κύπριος **Μιχάλης Κούννας** ήρθε στην Ελλάδα. Ο Κύριος τον χρησιμοποίησε για τη σωτηρία και θεραπεία πολλών ψυχών. Έγινε ποιμένας της α' Εκκλησίας Πεντηκοστής στα Πετράλωνα Αθηνών. Το σπίτι του ήταν ανοιχτό για κάθε πτωχό και πολεμένο. Δέχτηκε διωγμό μέχρι λιθοβολισμού! Στα Πετράλωνα και στο Λευκαδίτι Δωρίδος ο Κύριος εξέχεε το Άγιο Πνεύμα σε πολλούς ψυχές.

Ο Κύριος χρησιμοποίησε τον αδ. Κούννα για τη σωτηρία πολλών ψυχών και στην Κύπρο.

Ο Χαράλαμπος Μάμαλης – Το 1930 ήρθε στην Αθήνα. Ήταν ταπεινός και συμπαθητικός Εργάτης του Θεού. Τα κηρύγματά του ήταν γεμάτα δύναμη κι ευλογία. Πάνω του φανερώνονταν τα χαρίσματα του Αγίου Πνεύματος. Ήταν πτωχός. Έστειλε τα 6 παιδιά του στην Κατερίνη για να επιβιώσουν στην διάρκεια της «κατοχής». Ο Κύριος τον χρησιμοποίησε και ιδρύθηκε η Εκκλησία Αθηνών που αργότερα ανέλαβε ο Λούης Φέγγος.

Ο Αριστοτέλης Δικτυόπουλος – Γεννήθηκε στον Πόντο. Το 1931 ήρθε στην Ελλάδα. Πράος και καρποφόρος χριστιανός. Αρχικά βοήθησε το Έργο στην Αθήνα και μετά στη Μακεδονία. Στην Σεβαστή Κατερίνης 40 άτομα βαπτίστηκαν μ' Άγιο Πνεύμα... Με τη γυναίκα του τη Σοφία είχαν την εξής αρχή: «Κάηλιο να δίνεις παρά να λαμβάνεις». Περιέθαψαν και βοήθησαν πολλούς πτωχούς και αρρώστους. Ο αιδ. Δικτυόπουλος έγραψε ιστορία στην Ελλάδα με τον χριστιανικό του χαρακτήρα.

Ο Νταίβη Θεόδωρος – Το 1952 ο **Θεόδωρος Νταίβη** ήρθε από τις Η.Π.Α. στην Ελλάδα με τη γυναίκα του Μαρία. Επισκέφτηκαν τους συγγενείς τους στη Δυτ. Ελλάδα. Πολλοί σώθηκαν. Βοήθησαν πολλούς πτωχούς... Στη συνάθροισή τους στην Αθήνα θεραπεύτηκε ο διοικητής της Αστυνομίας που αργότερα τόνισε: «Δε θα επιτρέψω σε κανένα να εμποδίσει τη συνάθροισή σας». Το ζεύγος Νταίβη αγάπησε το «χαμένο πρόβατο».

Ο Ηρόδοτος Κουρπιάς – Ο **Ηρόδοτος Κουρπιάς** ήταν απλός και δυναμικός κήρυκας του Ευαγγελίου στην Αθήνα. Με τη διακονία του πολλοί βαπτίστηκαν μ' Άγιο Πνεύμα. Δίκασαν μερικούς συνεργάτες του ... Ο πρόεδρος του Δικαστηρίου είπε στους Αστυνομικούς: «Αυτούς τους ανθρώπους μού φέρνετε; Πηγαίνετε να πιάσετε τους κλέφτες!».

Το Σύμβολο της Πίστεως

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα Παντοκράτορα,
ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ
τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων
τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ,
γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί,
δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν
κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου
καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.
Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου,
καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς
καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζώντας καὶ νεκρούς,
οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ κύριον καὶ ζωοποιόν,
τὸ ἐκ τοῦ πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ
καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον,
τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν.

Εἰς μίαν, Ἁγίαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἕν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.

Ἀμήν.